

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ 22^{ης} ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 19^{ης} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Νικόλαος Αγγελάρας, Πρόεδρος, Φλωρεντία Καλδή, Ιωάννης Σαρμάς, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Σωτηρία Ντούνη, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Χρυσούλα Καραμαδούκη και Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδροι, Γεώργιος Βοΐλης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Γεωργία Μαραγκού, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Θεολογία Γναρδέλλη, Βιργινία Σκευή, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή, Βασιλική Σοφianού, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δέσποινα Τζούμα, Δημήτριος Τσακανίκας, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου και Βασιλική Προβίδη, Σύμβουλοι.

Η Αντιπρόεδρος Άννα Λιγωμένου και οι Σύμβουλοι Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Αγγελική Μυλωνά και Χριστίνα Ρασσιά απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Μιχαήλ Ζυμής

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Γεωργία Μαρινοπούλου, Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Με την έναρξη της συνεδρίασεως, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου έδωσε το λόγο στον εισηγητή Αντιπρόεδρο Ιωάννη Σαρμά, ο οποίος εξέθεσε τα εξής :

I

1. Υπάλληλοι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, φερόμενοι ως ενεργούντες ύστερα από αίτημα της Ελληνικής Κυβέρνησης, συνέταξαν έκθεση¹ (στο εξής Έκθεση) για τις περαιτέρω αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στην δημοσιονομική διαχείριση του Κράτους. Τα πορίσματα της Εκθέσεως, που όπως ρητώς αναφέρεται σ' αυτήν είναι συμβουλευτικού χαρακτήρα,² απευθύνονται προς την Ελληνική Κυβέρνηση.

¹ *Greece: Reviewing the Organic Budget Law and Ongoing Public Financial Management Reforms*, International Monetary Fund (Fiscal Affairs Department), October 2014.

² Βλ. σελ. 2 της Εκθέσεως

2. Οι υπάλληλοι προτείνουν στην Έκθεσή τους την εντός συγκεκριμένου χρόνου, ήτοι το αργότερο μέχρι τον Ιανουάριο του 2017,³ κατάργηση του προληπτικού ελέγχου δαπανών και του προληπτικού ελέγχου επί των σχεδίων συμβάσεων που διενεργούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο.⁴ Ως λόγοι για την κατάργηση αναφέρονται⁵ ανειλημμένη υποχρέωση της Ελλάδος από το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής και αντίθεση του προληπτικού χαρακτήρα των ελέγχων αυτών στα διεθνή πρότυπα, στην πρακτική που ακολουθείται από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και στις σύγχρονες αρχές της καλής διακυβέρνησης.

3. Το κείμενο της Εκθέσεως περιήλθε στον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου από την Ελληνική Κυβέρνηση. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, κρίνοντας ότι το ζήτημα που τίγεται σ' αυτήν είναι μείζονος σπουδαιότητας, παρέπεμψε το θέμα προς γνωμοδότηση στην Ολομέλεια του Σώματος. Η γνωμοδότηση του Σώματος απευθύνεται προς την Ελληνική Κυβέρνηση και αποβλέπει στην παροχή προς την Κυβέρνηση της πληροφόρησης που ενδείκνυται εν όψει των θιγομένων στην Έκθεση θεμάτων.

II

4. Το ισχύον Σύνταγμα αναφέρεται σε τέσσερις ελεγκτικές αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου: την έκθεση προς τη Βουλή επί του απολογισμού και ισολογισμού του Κράτους, τον έλεγχο των λογαριασμών των υπολόγων δημόσιας διαχείρισης, τον έλεγχο των δημόσιων δαπανών και τον έλεγχο δημόσιων συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας.⁶ Και οι τέσσερις σχετικές διατάξεις ανταποκρίνονται σε ελεγκτικές αρμοδιότητες που, πριν από τη συνταγματική πρόβλεψή τους, ασκούσαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση διατάξεις απλής

³ Βλ. σελ. 13 της Εκθέσεως

⁴ Βλ. σελ. 8, 12, 14, 22 της Εκθέσεως

⁵ Βλ. σελ. 12 της Εκθέσεως

⁶ Στο άρθρο 98 παρ. 1 του Συντάγματος, ύστερα από τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001, ορίζονται σχετικώς τα εξής: «Στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκουν ιδίως: (α) Ο έλεγχος των δαπανών του Κράτους (...) (β) Ο έλεγχος των συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι το Δημόσιο (...) (γ) Ο έλεγχος των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων (...) (ε) Η σύνταξη και υποβολή έκθεσης προς τη Βουλή για τον απολογισμό και τον ισολογισμό του Κράτους (...)».

νομοθετικής ισχύος.⁷ Ως προς την πλέον πρόσφατη συνταγματική πρόβλεψη, που περιελήφθη στην αναθεώρηση του Συντάγματος του έτους 2001, τον έλεγχο δημοσίων συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας,⁸ ο εισηγητής της πλειοψηφίας, προτείνοντας την υιοθέτηση της οικείας συνταγματικής διάταξης, είχε αναφέρει τα εξής:⁹ «(...) κατοχυρώνουμε συνταγματικά τον προληπτικό έλεγχο που ασκεί το Ελεγκτικό Συνέδριο επί των σχεδίων των συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας που είχε εισαχθεί νομοθετικά (...)».

5. Κατά το Σύνταγμα,¹⁰ οι αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκούνται όπως ορίζεται στο νόμο, ήτοι ο κοινός Νομοθέτης έχει την εξουσία να διαρρυθμίζει τις προβλεπόμενες αρμοδιότητες του θεσμού με ευρεία ευχέρεια χωρίς να δεσμεύεται από προηγούμενες ρυθμίσεις απλής τυπικής νομοθετικής ισχύος. Βέβαια, το ίδιο το Σύνταγμα στο σύνολό του αποτελεί ένα ζωντανό εργαλείο που έχει θεσπισθεί για να αντιστέκεται στο χρόνο και το οποίο, ως εκ της φύσεώς του αυτής, επιβάλλει στον ερμηνευτή του να το εντάσσει και προσαρμόζει στη συνεχώς εξελισσόμενη πραγματικότητα. Τόσο η φύση του Συντάγματος ως ζωντανού εργαλείου όσο και η ρητή επιφύλαξη υπέρ του κοινού Νομοθέτη για την ρύθμιση των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιβάλλουν να γίνει δεκτό ότι η συνταγματική κατοχύρωση των τεσσάρων ελεγκτικών αρμοδιοτήτων του Δικαστηρίου δεν συνεπάγεται την απόδοση συνταγματικού κύρους στα νομοθετικά κείμενα όπου αυτές προβλέπονται. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο κοινός Νομοθέτης δικαιούται, χωρίς να παραβιάσει το Σύνταγμα, να καταργήσει παντάπασι τα ισχύοντα νομοθετήματα όπου προβλέπονται οι αντιστοιχούντες προς το Σύνταγμα ελεγκτικοί θεσμοί ή να εισαγάγει ελεγκτικούς θεσμούς, ως δήθεν αντιστοιχούντες προς τις συνταγματικές ρυθμίσεις, οι οποίοι όμως απομακρύνονται παντελώς από τον ιστορικό πυρήνα της συνταγματικής πρόβλεψης.

6. Ως προς τον έλεγχο δαπανών, αυτός ασκήθηκε αδιαλείπτως από της προβλέψεώς του στο νόμο ΑΥΟΖ' του έτους 1887, ως προληπτικός έλεγχος επί των ενταλμάτων πληρωμής πριν από την εξόφλησή τους, μέχρι την αναφορά σ' αυτόν στο άρθρο 98, παρ. 1 α του ισχύοντος Συντάγματος.

⁷ Ως προς την έκθεση επί του απολογισμού και του ισολογισμού του Κράτους, άρθρο 8 παρ. 3, 4 ν.δ/τος 4/6 Ιουλ. 1923. Ως προς τον έλεγχο των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων, παρ. 3 του διατάγματος της 27^{ης} Σεπτ./9^{ης} Οκτ. 1833. Ως προς τον έλεγχο δαπανών, άρθρο 3, παρ. 1 ν. ΑΥΟΖ/1887. Ως προς τον έλεγχο των συμβάσεων, άρθρο 15 ν. 2145/1993.

⁸ Βλ. άρθρ. 98, παρ. 1 περ. β

⁹ Πρακτικά Ολομέλειας Βουλής, Συνεδρίαση ΡΑΓ', 7 Μαρτ. 2001, σελ. 5732-5738

¹⁰ Βλ. άρθρ. 98 παρ. 2

Οι προπαρασκευαστικές εργασίες του Συντάγματος καθιστούν σαφές ότι ο συντακτικός Νομοθέτης αναφερόμενος στον "έλεγχο δαπανών" απέβλεπε στον ελεγκτικό θεσμό του προληπτικού ελέγχου που ιστορικά περιλαμβάνονταν στις νομοθετικώς προβλεπόμενες αρμοδιότητες του Δικαστηρίου.¹¹ Ως προς δε τον έλεγχο των συμβάσεων, που είναι ο σχετικώς πλέον πρόσφατος, αυτός ασκήθηκε από του έτους 1993, οπότε και προβλέφθηκε, ως *προληπτικός έλεγχος νομιμότητας* της διαδικασίας ανάληψης από δημόσια αρχή συμβατικής υποχρέωσης με δημοσιονομικές συνέπειες, μέχρις ότου, στην αναθεώρηση του Συντάγματος το έτος 2001, περιελήφθη ρητώς και ειδικώς στο άρθρο 98, παρ. 1 του Συντάγματος ως μία επιπλέον ελεγκτική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου κατοχυρωμένη συνταγματικά. Από δε την αναφορά, στην οποία έγινε προηγουμένως μνεία,¹² του εισηγητού της πλειοψηφίας στην τότε προτεινόμενη συνταγματική τροποποίηση, καθίσταται σαφές ότι η πρόθεση του συντακτικού Νομοθέτη ήταν να αποδώσει συνταγματική αξία στον συγκεκριμένο, νομοθετικώς προβλεπόμενο, θεσμό του ελέγχου των σχεδίων συμβάσεων *πριν από* την υπογραφή τους.

7. Το κείμενο του Συντάγματος, όσο και αν επιδέχεται προσαρμογής στην εξελισσόμενη πραγματικότητα, δεν παύει να είναι το προϊόν συγκεκριμένων ιστορικών εμπειριών του λαού, ώστε η ερμηνεία του να μη είναι επιτρεπτή ερήμην των ιστορικών δεδομένων που το δημιούργησαν. Υπό το πρίσμα αυτό ορώμενες, οι ρυθμίσεις του Συντάγματος στις οποίες προβλέπεται ο έλεγχος των δαπανών και των συμβάσεων εμφανίζονται να ενσωματώνουν, τουλάχιστον στον πυρήνα τους, ελεγκτικούς θεσμούς των οποίων ένα από τα ουσιώδη χαρακτηριστικά, αν μη το πλέον ουσιώδες, είναι η *πρόληψη*, στις μεν δαπάνες της συναφούς προς αυτές πληρωμής, στις δε συμβάσεις της οικείας δέσμευσης.

8. Αν δεν κατοχυρώνονταν αυτό το στοιχείο της πρόληψης στις δύο συνταγματικές ρυθμίσεις όπου προβλέπονται τα ως άνω δύο είδη ελέγχων και ήταν συνεπώς δυνατός ο εκ των υστέρων, μετά τη λήξη του εκάστοτε οικονομικού έτους, έλεγχος των δαπανών και των συμβάσεων, οι συνταγματικές αυτές ρυθμίσεις θα ήσαν κενές κανονιστικού περιεχομένου. Και τούτο διότι, κατά τον έλεγχο των δημοσίων λογαριασμών ή για την προετοιμασία της εκθέσεως προς τη Βουλή επί του απολογισμού και του ισολογισμού του Κράτους, δύο αρμοδιότητες *ex post* ελέγχου

¹¹ Βλ. εις Πρακτικά Ε΄ Αναθεωρητικής Βουλής, σελ. 724-725, δήλωση μέλους: «*Το Ελεγκτικόν Συνέδριον δι' εγγράφου του μας εξήτησε να κατοχυρωθή συνταγματικώς η αρμοδιότης του. Και το εκάναμεν (...)*».

¹² Βλ. ανωτέρω § 4 της παρούσης.

προβλεπόμενες στο Σύνταγμα, το Ελεγκτικό Συνέδριο θα ήλεγχε ούτως ή άλλως τις δημόσιες δαπάνες και, παρεμπιπτόντως προς αυτές, τη νομιμότητα των δημόσιων συμβατικών υποχρεώσεων, οπότε θα ήταν περιττή η ιδιαίτερη μνεία στο Σύνταγμα σε αυτές τις δύο κατηγορίες ελέγχων.

9. Εν όψει των ανωτέρω, το συμπέρασμα που συνάγεται είναι ότι δεν είναι δυνατή κατά το Σύνταγμα η παντελής κατάργηση των θεσμών προληπτικού δημοσιονομικού ελέγχου που ασκούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ούτε η αντικατάστασή τους από άλλους θεσμούς ελέγχων δαπανών και συμβάσεων στους οποίους ελλείπει το στοιχείο της πρόληψης διενέργειας παράνομης δαπάνης ή ανάληψης παράνομης συμβατικής υποχρέωσης.

III

10. Η Ελληνική Κυβέρνηση, ως προκύπτει από το πλέον πρόσφατα αναθεωρημένο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, αντιμετωπίζει με ιδιαίτερο σεβασμό τις συνταγματικώς κατοχυρωμένες ελεγκτικές αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ως προς μεν τον περιορισμό του προληπτικού ελέγχου δαπανών, χάριν συντόμευσης του χρόνου πληρωμής ανεξόφλητων οφειλών, επιδιώκεται η προηγούμενη συναίνεση του Δικαστηρίου,¹³ ενώ, ως προς τον προληπτικό έλεγχο των συμβάσεων, αναφέρεται ρητώς στο πρόγραμμα η επέκτασή του σε σχέδια συμβάσεων με χαμηλό οικονομικό αντικείμενο, ως αντίβαρο στον κατά τα ανωτέρω περιορισμό στην έκταση εφαρμογής του προληπτικού ελέγχου δαπανών.¹⁴ Οι προτάσεις που διατυπώνονται στην Έκθεση δεν τελούν συνεπώς σε συνοχή με τα μέχρι τώρα προβλεφθέντα στο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής.

¹³ *The Second Economic Adjustment Programm for Greece* (Fourth Review – April 2014): «(...) the plenary of the [Hellenic Court of Audit] HCA is expected to give the consent for increasing the threshold of ex ante audit from the current EUR 15,000 up to EUR 45,000. This would reduce significantly the volume of invoices which are currently required to be audited ex ante by the HCA and will eliminate in many cases another step in the payment operations». § 55, sel. 37

¹⁴ Στο ίδιο κείμενο με την προηγούμενη παραπομπή: «The government committed to reduce the threshold for pre-contractual audit carried out by the Hellenic Court of Audit. (...)». Βλ. επίσης σελ. 202 του ίδιου κειμένου: «To further monitor delays in payments and streamline payment ... the Government will: (...) Submit legislation to expand pre-contractual audits by the Hellenic Court of Audit. (...)».

11. Τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα, τα οποία θεσπίζονται από τον Διεθνή Οργανισμό Ανωτάτων Ελεγκτικών Ιδρυμάτων, μέλος του οποίου είναι και το Ελεγκτικό Συνέδριο, προβλέπουν τον προληπτικό δημοσιονομικό έλεγχο και ρυθμίζουν την άσκησή του. Η διακήρυξη της Λίμα, το θεμελιωτικό κείμενο των ελεγκτικών προτύπων, αναφέρεται ρητώς στον προληπτικό έλεγχο, ως αποδεκτό είδος δημοσιονομικού ελέγχου,¹⁵ στο δε ειδικό για τον έλεγχο συμμόρφωσης ελεγκτικό πρότυπο,¹⁶ πιστοποιείται κατηγορηματικώς ότι για τα πολλά ελεγκτικά ιδρύματα, μέλη του Οργανισμού, ο έλεγχος συμμόρφωσης στους κανόνες νομιμότητας ασκείται μέσω θεσμών προληπτικού ελέγχου.¹⁷ Και τα πλέον προσφάτως εκδοθέντα συναφή ελεγκτικά πρότυπα,¹⁸ προς άρση κάθε αμφισβήτησης, αναφέρουν σαφώς ότι εφαρμόζονται σε κάθε είδος ελέγχου, ανεξαρτήτως του τρόπου κατά τον οποίο ο έλεγχος παρεμβαίνει.¹⁹ Άποψη που θα αντιμετώπιζε τους θεσμούς προληπτικού ελέγχου που ανήκουν στις αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως μη συμβατούς με τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα, θα ήταν συνεπώς μη υποστηρίξιμη.

12. Η άποψη τέλος ότι οι προληπτικοί δημοσιονομικοί έλεγχοι που διενεργούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν τελούν σε συνοχή προς τις αρχές της σύγχρονης καλής διακυβέρνησης ή στην γενικευμένη πρακτική των ευρωπαϊκών χωρών στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση. Γιατί πράγματι είναι γεγονός ότι, κατά τις σύγχρονες αντιλήψεις περί ορθής δημοσιονομικής οργάνωσης,²⁰ ο διατάκτης των δημόσιων δαπανών, ο οποίος αναλαμβάνει και τις συναφείς δημοσιονομικές υποχρεώσεις, πρέπει να οργανώσει ίδιον σύστημα ασφαλιστικών δικλείδων (internal control) ώστε, και με την επικουρία των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου (internal audit), να είναι ο ίδιος σε θέση, χωρίς να εναποθέτει την ευθύνη σε τρίτους, να αποτρέψει τους δημοσιονομικούς κινδύνους. Όμως, οι προληπτικοί έλεγχοι που διενεργούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν εντάσσονται στο

¹⁵ *The Lima Declaration*, I, Section 2, *pre-audit and post-audit*

¹⁶ ISSAI, 4000

¹⁷ Βλ. το κείμενο που αναφέρεται στην προηγούμενη υποσημείωση, σελ. 4, υποσημείωση 1: «*Compliance audit is the typical audit in the case of the "a priori audit" foreseen by the audit mandate of several SAIs*».

¹⁸ Βλ. ISSAIs 100, 400

¹⁹ Βλ. ISSA 100, § 7: «*ISSAI 100 establishes fundamental principles which are applicable to all public-sector audit engagements, irrespective of their form or context*».

²⁰ Στα παραρτήματα III και IV της Εκθέσεως γίνεται περιγραφή των νέων συστημάτων δημοσιονομικής διαχείρισης στη Γαλλία και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Βλ. επίσης INTOSAI GOV 9100, 9120 *Guidelines for Internal Control Standards for the Public Sector* και *Internal Control: Providing a Foundation for Accountability in Government*.

ως άνω πλαίσιο εσωτερικών διαδικασιών. Οι έλεγχοι αυτοί ούτε ενεργούν συμπληρωματικά προς τις εσωτερικές δικλείδες και τους εσωτερικούς ελέγχους, ούτε καθ' οιονδήποτε τρόπο εντάσσονται στο διοικητικό πλαίσιο λειτουργίας τους, πολύ δε περισσότερο δεν τους αντικαθιστούν ή τους ανταγωνίζονται. Οι προληπτικοί έλεγχοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι έλεγχοι δικαστικοί. Και όπως είναι αδιανόητο να αποτραπεί ένας ιδιώτης να προσφύγει στη δικαιοσύνη για πράξεις δημοσιονομικής διαχείρισης που τον θίγουν, με το απατηλό επιχείρημα ότι αυτό θα συνιστούσε παρέμβαση στους κρατικούς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, κατά τον ίδιο τρόπο είναι εσφαλμένη η άποψη ότι ο έλεγχος των δαπανών και των συμβάσεων από το Ελεγκτικό Συνέδριο, που είναι έλεγχος αμιγώς δικαστικός, ήτοι εξωτερικός, συνιστά ανάμειξη σε έργα ενεργού Διοικήσεως ασυμβίβαστη προς τις αρχές της σύγχρονης δημοσιονομικής οργάνωσης των εσωτερικών διοικητικών ελέγχων.

IV

13. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει δεχθεί (πρακτικά Ολομελείας 7.12.2011) ότι ο κοινός Νομοθέτης δύναται να περιορίζει τους προληπτικούς ελέγχους που διενεργεί το Δικαστήριο ανάλογα με την κατηγορία στην οποία εντάσσονται οι υπό έλεγχο δημόσιες δαπάνες και συμβάσεις ή το ποσό στο οποίο αφορούν. Μόλις τον Μάιο του τρέχοντος έτους, το Ελεγκτικό Συνέδριο δέχθηκε (πρακτικά Ολομελείας 7.5.2014), με οριακή πράγματι πλειοψηφία, ότι ήταν συνταγματικώς ανεκτή η περαιτέρω αύξηση του ορίου του ποσού για τα εντάλματα πληρωμής του Δημοσίου επί των οποίων ασκείται προληπτικός έλεγχος από τις 15.000 € στις 30.000 €.

14. Ο κοινός Νομοθέτης δικαιούται να διαρρυθμίζει τις αρμοδιότητες του Δικαστηρίου για την καλύτερη άσκησή τους στο πλαίσιο που προδιαγράφεται από λόγους εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος. Δεν είναι όμως δυνατό να θεωρηθεί ότι εντάσσεται στο πλαίσιο εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος, η κατάργηση ή η ουσιώδης μεταβολή των ελέγχων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προκειμένου η δημοσιονομική διαχείριση του Κράτους απλώς και μόνον να στοιχηθεί πίσω από ένα διεθνές μοντέλο οργάνωσης, το οποίο επιδεικνύει έλλειψη ανοχής στη θεσμική διαφορετικότητα. Υπό την ως άνω έννοια, δεν θα συνιστούσε ερμηνεία αλλά παραβίαση του Συντάγματος, η από το Ελεγκτικό Συνέδριο, και περαιτέρω από την Ελληνική Κυβέρνηση, αποδοχή της κατάργησης του προληπτικού χαρακτήρα του ελέγχου δαπανών και συμβάσεων που διενεργεί το Δικαστήριο, όταν αυτό δεν επιβάλλεται από επιτακτικές ανάγκες, που θα δικαιολογούσαν τη

διαρρύθμιση του τρόπου ασκήσεώς των, αλλά από αντιλήψεις δογματικής προέλευσης περί την καλή οργάνωση, οι οποίες μόνο σε επίπεδο θέσπισης κανόνων από τον κοινό Νομοθέτη μπορεί να εξετάζονται.

Η Ολομέλεια, με τη σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση του Αντιπροέδρου Ιωάννη Σαρμά.

.....
.....

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΑΡΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

**Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας**

Γεωργία Μαρινοπούλου